

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Timofti Vladimir

Judecători: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 februarie 2020, în cauza penală în privința lui

Borș Ruslan XXXXX, născut la ***XXXXX***.

Termenul de examinare:

prima instanță: 19.04.2019 – 21.05.2019

instanța de apel: 12.06.2019 – 18.02.2020

instanța de recurs: 11.06.2020 – 18.11.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca (sediul Florești) din 21 mai 2019, *examinând cauza pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Borș Ruslan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Cererea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 320 lei, din contul inculpatului în beneficiul statului, a fost respinsă ca neîntemeiată.

1.1. Prin aceeași sentință a fost condamnat Falcă Vasile, în latura căruia prin recursul procurorului, decizia instanței de apel nu este contestată.

2. În sentință, prima instanță a constatat că:

Borș Ruslan, în noaptea spre 17.07.2018, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în ***XXXXX, XXXXX***, prin participare complexă, având calitate de autor, în urma înțelegerii prealabile cu Falcă Vasile, care avea calitate de complice, cunoscând cu certitudine că cet. ***XXXXX***, locuiește de una singură, intenționat, urmărind scopul satisfacerii poftelor sexuale, dându-și seama de acțiunile sale prejudiciabile, prevăzând urmările lor și dorindu-le în mod conștient, intenționat, au pătruns în locuința acesteia, unde, acționând de

comun acord, după ce și-au repartizat rolurile, în vederea atingerii scopului urmărit, au aplicat față de XXXXX constrângere fizică și psihică, manifestată prin strângeri puternice de mâini și amenințarea cu răfuială fizică, care au avut ca obiectiv înfrângerea împotrivirii fizice și rezistenței psihice a acesteia la raportul sexual și în același timp profitând de starea de somnolență a victimei, Borș Ruslan forțat a dezbrăcat-o de lenjeria de corp și contrar voinței victimei, a întreținut cu ea un raport sexual forțat, iar Falcă Vasile urmărind scopul favorizării raportului sexual, comis în privința lui XXXXX de către Borș Ruslan, a înlăturat obstacolul prin acoperirea feții victimei cu mâinile, pentru ca ultima să nu-i recunoască și să nu opună rezistență fizică.

Astfel, prin acțiunile sale inculpatul Borș Ruslan a comis infracțiunea prevăzută de art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal - violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, săvârșit de două persoane.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Borș Ruslan, prin care a solicitat aplicarea art. 90 Cod penal în privința pedepsei stabilite acestuia.

În motivarea apelului declarat, inculpatul Borș Ruslan, a evidențiat caracterul dur a pedepsei aplicate, și făcând referire la prevederile art. 7, 75 Cod penal, a solicitat să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, și anume dispunerea suspendării executării pedepsei cu închisoare pedepsei, întrucât este unicul întreținător al familiei și al mamei care este bolnavă, se căiește sincer în cele comise și a contribuit activ la descoperirea infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 februarie 2020, apelul inculpatului Borș Ruslan a fost admis, casată sentința în latura pedepsei în privința lui Borș Ruslan, cu emiterea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Lui Borș Ruslan recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, i-a fost stabilită, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În rest dispozițiile sentinței au fost menținute fără modificări.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, în speță prima instanță a admis erori la individualizarea pedepsei aplicate în privința lui Borș Ruslan, care au dus la stabilirea unei pedepse prea aspre în raport cu circumstanțele cauzei, instanța stabilind o pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen ce depășește limita maximă a unei pedepse echitabile.

Instanța de apel a reținut că inculpatul Borș Ruslan, atât la momentul comiterii faptelor imputate, cât și la pronunțarea sentinței nu a atins vârsta de 21 ani, fapt pentru care instanța reieșind din conținutul dispozițiilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal, a redus cu 1/3 pedeapsa din maximul sancțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, iar ulterior, în temeiul art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, încă cu 1/3 din pedeapsa calculată.

La individualizarea pedepsei, prin aplicarea dispozițiilor art. 61 și 75 Cod penal, instanța de apel a menționat că a ținut cont de pericolul social și urmările prejudiciabile a faptelor comise, recunoașterea vinovăției și căința sinceră, încălcarea pentru prima dată de către Borș Ruslan a legii penale, în împrejurările cauzei expuse mai sus, a considerat a fi echitabilă pedeapsa închisorii pe un termen de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni.

5. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel emisă în privința inculpatului Borș Ruslan, procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian, a declarat recurs ordinar prin care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului, procurorul a menționat că:

- decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege;
- pedeapsa stabilită de către instanța de apel este blândă ori infracțiunea a fost comisă împotriva unei persoane ce nu se putea apăra, care este o circumstanță agravantă conform art. 77 Cod penal. Inculpatul a comis infracțiunea în stare e ebrietate, noaptea prin pătrunderea în domiciliul victimei.

6. Referință a fost depusă de către inculpatul Borș Ruslan prin care și-a exprimat dezacordul cu recursul procurorului, solicitând menținerea deciziei instanței de apel.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și argumentele prezentate, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza materialelor din dosar.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, un complet format din 3 judecători, prin decizie motivată, va decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților. Iar, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi de drept procesual sau formal și de drept material sau substanțial. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea

atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în limitele invocate de procuror, prevede eroarea de drept când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, la fel invocat de procuror, prevede eroarea de drept când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Având în vedere argumentele recursului, Colegiul penal relevă că sub aspectul acestor temeuri de casare, procurorul consideră că instanța de apel i-a stabilit inculpatului Borș Ruslan o pedeapsă prea blândă relativ faptei comise și circumstanțelor cauzei.

Analizând decizia contestată în raport cu argumentele recursului, Colegiul penal atestă că instanța de apel a constatat și a apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept la stabilirea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și cu prescripțiile de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 75-78 Cod penal.

Conform art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Art. 75 alin. (1) Cod penal stipulează că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Cu referire la dezacordul procurorului cu aplicarea de către instanța de apel a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni, Colegiul penal a stabilit că în sensul respectiv recursul declarat este lipsit de o motivare corespunzătoare temeiurilor de drept invocate, astfel apreciind că acest recurs este declarativ și vădit neîntemeiat, or, recurentul a omis cu desăvârșire relatarea concretă a argumentelor, care în opinia acestuia sunt erorile comise de instanța de apel și care prevederi legale au fost aplicare eronat la individualizarea pedepsei sub formă de închisoare stabilite inculpatului Borș Ruslan.

Astfel, Colegiul penal reține că instanța de apel la stabilirea pedepsei nominalizate, corect a interpretat și aplicat prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal și art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, astfel stabilind corect noile limite a pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, totodată la individualizarea acesteia ținând cont de dispozițiilor art. 61 și 75-78 Cod penal.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal conchide că hotărârea instanței de apel în latura atacată de către procuror, conține motivele pe care se întemeiază soluția, și la capitolul individualizării pedepsei penale, instanța de apel nu a comis erori ce ar duce la casarea deciziei.

Față de considerentele menționate, Colegiul penal atestă că instanța de apel corect a conchis și a motivat suficient soluția sa, raportându-le la circumstanțe concrete ale cauzei, și anume: gravitatea infracțiunii săvârșite, faptul că inculpatul sa căit sincer de cele comise, nu a fost anterior condamnat, partea vătămată nu are pretenții față de acesta, astfel stabilind corect cuantumul și influența pedepsei cu închisoare asupra corectării și reeducării inculpatului Borș Ruslan.

Ținând cont de cele constatate supra, Colegiul penal conchide că erorile invocate în recurs nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 februarie 2020, în cauza penală în privința lui **Borș Ruslan XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **18 decembrie 2020.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor